

Arrest

nr. 71 101 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 19 september 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 juni 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 25 juli 2011 wordt verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt verzoekers op 18 augustus 2011 ter kennis gebracht en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 14.06.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

(...) (R.R.:(...))

geboren te Nesterovskaya op (...)

(...) (R.R.: (...))

geboren te Shatoi op (...)

+ kind (...)

geboren te Ordzhonikidzovskaya op (...)

Nationaliteit: Rusland

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 11.05.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Aldus is de aanvraag onontvankelijk.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9ter en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekers betogen als volgt:

“BEROEPSGRIEVEN

Het beroep is gegrond op een schending van art. 9ter van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsverplichting, van art. 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur. -

1. De bestreden beslissing stelt ‘.’ 2. Art. 9ter § 1, 4e lid, van de Vreemdelingenwet stelt: ‘.’ 3. Verzoekers hebben bij hun regularisatieaanvraag een medisch getuigschrift gevoegd, op 11 mei 2011 opgesteld door Dr. Wim DE TROYER, psychiater-gedragstherapeut uit Menen (stuk 1)

Dit medisch attest bevatte, onder B/DIAGNOSE volgende vermelding: ‘.’ Er wordt m.a.w. een uitdrukkelijke verwijzing gemaakt naar een begeleidend verslag. Dit begeleidend verslag is een schrijven dat de behandelende psychiater Wim DE TROYER op 23 maart 2011 gericht heeft tot de huisdokter van verzoekers (stuk 2). Dit verslag, waarvan de tekst brevitatis causa niet hernomen wordt maar dat als stuk 2 bij huidig verzoekschrift gevoegd wordt, beschrijft in duidelijke bewoordingen de ziekte en de graad van ernst van deze ziekte. Er is bijgevolg voldaan aan de vereiste gesteld door art. 9ter § 1, 4e lid, van de Vreemdelingenwet. 4. De D.V.Z. heeft blijkbaar alleen gelezen wat er vermeld werd onder B van het medisch getuigschrift, en het begeleidend verslag, waarnaar uitdrukkelijk verwezen werd, ongelezen gelaten. De Wet (art. 9ter § 1, 4e lid, van de Vreemdelingenwet) vereist dat het medisch getuigschrift de graad van de ernst van de ziekte vermeldt. Als deze vermelding gebeurt in een begeleidend verslag, waarnaar in het medisch getuigschrift uitdrukkelijk verwezen wordt, is er voldaan aan deze wettelijke vereiste. Het begeleidend verslag, waarnaar in het getuigschrift verwezen wordt, dient immers als één geheel met het medisch getuigschrift beschouwd te worden. Het medisch geschrift en het begeleidend verslag dienen in hun geheel gelezen en geëvalueerd te worden, wat de D.V.Z. duidelijk niet gedaan heeft. Een medisch getuigschrift en een begeleidend medisch verslag worden opgesteld door een medicus, en dienen ook onder dit oogpunt gelezen en geëvalueerd te worden. De D.V.Z. vervalt in een formalistisch, Kafkaaans denkpatroon dat niet thuishoort in het hedendaagse rechtsdenken. De werkwijze van de D.V.Z. strookt niet met een zorgvuldig bestuur, zodat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werd.”

2.3. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.”* Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Voor wat betreft de ingeroepen schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur merkt de Raad op dat verzoekers zich in hun verzoekschrift beperken tot een loutere vermelding hiervan, zonder evenwel aan te geven welk algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden achten en op welke wijze dit algemeen rechtsbeginsel door de bestreden beslissing geschonden wordt.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door het artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het artikel 62 van de Vreemdelingenwet verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het medisch getuigschrift geen uitspraak inhoudt omtrent de graad van ernst van de ziekte. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.5. Verzoekers hebben op 14 juni 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Sinds 10 januari 2011 luidt artikel 9ter van de Vreemdelingenwet als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn

gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoot op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

2.6. In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het medisch getuigschrift dat verzoekers voorlegden niet voldoet aan artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet: het voldoet niet aan de voorwaarden van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Het medisch getuigschrift van 11 mei 2011 bevat geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte.

2.7. Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden."* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), *Parl.St.* Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

2.8. De Raad stelt vast dat het medisch getuigschrift van 11 mei 2011, dat zich in het administratief dossier bevindt, een standaard medisch attest is, vereist door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011). De Raad stelt ook vast dat de verwerende partij dit ook niet betwist.

2.9. In dit attest wordt onder het punt "*B/ DIAGNOSE : gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend*" het volgende aangegeven door de behandelende arts: "*Symptomen van stress-syndroom, vermoedelijk posttraumatisch cfr. Mijn verslag dd 23 03 11.*"

2.10. In casu wordt in het standaard medisch attest verwezen naar het bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 14 juni 2011 gevoegde verslag van 23 maart 2011. Uit dit verslag van dokter W. De Troyer, dat werd gevoegd aan het standaard medisch attest en het verzoekschrift, stelt deze het volgende onder het kopje "besluit": "*Consult nav stress-syndroom. Afkomstig van Tsjechtjenië. Heeft er veel agressie gezien. Nachtmerries van honden 's nachts, angstdromen van gearresteerd worden. Angstig om alleen te zijn 's nachts Zou gefolterd zijn na arrestatie in Tjechtjenië. Heeft paar weken in de gevangenis gezeten hebben. Nu erg bang van honden en politie overdag. Angstig om ook in België gearresteerd te worden, Soms last van flashbacks overdag. Niet contnu gestresseerd. vandaag voelt hij zich rustig en ontspannen. Concentratie- en geheugenstoornissen. Droomt veel weg ook. Voelt zich vaak ok triest overdag. Broer en zijn nicht wonen hier ook in Menen. Rest van de familie is nog in Tsjechtjenië. Medicatie: 1/Sipralexa 10 mg 1 - - - 2/Omeprazole 20mg 1 - - - 3/Dominal 40 mg - - - 1*".

2.11. Verzoeker meent dat hieruit de graad van ernst van zijn aandoening blijkt.

2.12. De Raad dient evenwel vast te stellen dat noch het standaard medisch attest noch het verslag van dr. De Troyer waarnaar in dit medisch attest verwezen wordt, melding maakt van de graad van ernst van verzoekers aandoeningen. In beide wordt slechts melding gemaakt van de aandoening waaraan verzoeker lijdt en wordt een uitvoerige beschrijving gegeven van deze aandoening, of nog haar symptomen, en de aanleiding tot de aandoening. Er kan echter geenszins gesteld worden dat de graad van ernst van deze aandoening blijkt uit deze omschrijving van de ziekte van verzoeker. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling. De Raad kan het dan ook geenszins kennelijk onredelijk achten dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op grond van de door verzoekers voorgelegde medische stukken besloten heeft tot de onontvankelijkheid van de aanvraag. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.13. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Uit voorgaande bespreking blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid is uitgegaan van de correcte gegevens, deze correct heeft beoordeeld en aldus in redelijkheid is kunnen komen tot de bestreden beslissing.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER